

Nr 230.

Av fröken **Hesselgren m. fl.**, om viss ökning av antalet fortbildningskurser för lärare.

I åttonde huvudtiteln har av Kungl. Maj:t under rubriken *fortbildningskurser för lärare* äskats ett anslag av 7 000 kronor för tvenne kurser i sexualundervisning och sexualhygien.

Dessa kurser äro avsedda att hållas under nästkommande sommar, en i Stockholm och en i Lund, och skola vara öppna för såväl lärare inom den högre undervisningen som inom folkundervisningen.

Tvenne dylika kurser ha varit anordnade under näst förflutna sommar och de synnerligen goda erfarenheter, som därvid gjorts, har föranlett skolöverstyrelsen att ingå med begäran om verksamhetens fortsättande efter samma linjer. Intresset inom lärarkåren har varit mycket stort och ansökningarna till kurserna ha mångdubbelt överstigit det antal som kunnat mottagas. Av 412 anmälda sökande kunde sålunda endast 80 eller 40 på vardera kursen mottagas. Kungl. Maj:t har visserligen på hemställan av skolöverstyrelsen nu föreslagit en ökning av platsernas antal till 100 eller 50 på vardera kursen.

Men detta antal kan som föregående års erfarenhet visar icke på långt när fylla det behov som faktiskt föreligger, helst som nu möjligheterna att delta i kurserna utsträcks att omfatta lärarpersonalen inom såväl den högre undervisningen som inom folkundervisningen.

I befolkningskommissionens nyligen avlämnade betänkande i sexualfrågan — ett betänkande som är enhälligt — framhålles behovet av en ordnad och förbättrad sexualundervisning som ett synnerligen viktigt led i samhällets strävan att komma till rätta med missförhållanden av olika slag på könslivets område. »En sundare inställning hos hela vårt folk till könslivets frågor kan», säger kommissionen, »endast vinnas på grundvalen av större öppenhet och saklighet i dessa frågor», och detta kan enligt kommissionens mening endast nås genom en vidgad och förbättrad upplysning på detta område. Kommissionen stöder härvid sitt krav på tvenne på uppdrag av Kungl. Maj:t av skolöverstyrelsen och medicinalstyrelsen utarbetade betänkan den — det ena angående vidgad och förbättrad undervisning och upplysningsverksamhet inom skolan rörande de sexuella frågorna, utarbetad inom skolöverstyrelsen, det andra angående ifrågavarande verksamhet utom skolan, utarbetad av medicinalstyrelsen. Behovet av en ordnad och förbättrad sådan undervisning torde nu också vara mera allmänt erkänd. I en historik över »den prövningens väg, som denna fråga fått vandra», visar befolkningskommissionen, hur man steg för steg kommit

till större klarsyn över vad som bör och måste göras i fråga om undervisning och upplysning om sexuallivet. Ända sedan slutet av 1890-talet har denna fråga stått på dagordningen inom för uppfostran intresserade kretsar, och många tecken tyda på att det är hög tid att ungdomen snarast möjligt kommer i åtnjutande av det stöd och den fostran som dylik undervisning bör kunna ge.

Härför fordras emellertid att lärarkåren får de insikter och den ledning som ett sådant ömtåligt ämne kräver. Utan att denna kår genom kurser och handböcker fått nödig utbildning kommer man ej långt. För att överhuvud taget kunna ge den vederhäftiga upplysning och undervisning, som av skolöverstyrelsen och medicinalstyrelsen ansetts vara av nöden, måste man vara ordentligt förberedd med lärarkrafter. — Läkarkåren kan därvidlag ej räkna till och den måste under alla förhållanden kunna räkna med en förstående och upplyst lärarkår. Vi ha därför ansett frågan om denna lärarutbildning vara av sådan betydelse, att den bör bedrivas något snabbare än som föresatts i Kungl. Maj:ts proposition. Det är även av vikt att det stora intresse, som nu visas av lärarkåren för denna sak, tillvaratages.

Vi hava övertygat oss om att de lärarkrafter, som förbundet sig att medverka vid de planerade två kurserna, stå till disposition för dubbla antalet kurser och att även en sådan kurs skulle låta sig ordnas i Göteborg, därest så skulle visa sig lämpligt. En kurs i Göteborg skulle dock av flera anledningar ställa sig något dyrare. Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle kostnaderna per kurs komma att uppgå till c:a 3 500 kronor.

Med 5 kurser — 2 i Stockholm, 2 i Lund samt en i Göteborg — skulle de sammanlagda kostnaderna bli högst 18 000 kronor, en summa, som icke torde kunna anses vara för hög då det gäller ett samhällsintresse av stor betydelse.

Med anledning av vad som ovan framhållits hemställa vi,

att antalet kurser ökas till 5 i stället för av Kungl. Maj:ts föreslagna 2 samt

att anslaget med anledning härav ökas från 7 000 kronor till 18 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1937.

Kerstin Hesselgren.

Ruth Gustafson.

Olivia Nordgren.

Ebon Andersson.

Agda Östlund.

Blenda Björck.

Beth Hennings.

Elsa Johansson.